

Nu skal man også passe på, at al psykiatri i det her land ikke kommer til at handle om enestuer, der er altså mange andre problemer, men tag dog udgangspunkt i det.

Min tro omkring, hvad amter vil, er ikke særlig stor. Derfor vil jeg påstå, at selv om vi kommer med de penge, så vil bare det, at amterne selv skal lægge nogle ved siden af, eller at de selv skal få initiativet, gøre, at flere amter ikke vil gøre noget som helst.

Og hvad så? Så har man stået med et banner under en finanslovdebat i december måned 1997 og pralet af, at man kunne give nogle penge til psykiatrien, men om et år vil vi opdage, at de overhovedet ikke er brugt.

Jeg er enig med hr. Bruno Jerup i, at over en kortere årrække, og det kan være tre år, det kan være fem år, det kan vi jo se på, er det beløb nødvendigt, det er jeg overbevist om, men det må bygges sammen med nogle strukturændringer; ellers er det at komme pengene ned i et hul i jorden.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Men så kan jeg forstå, at hr. Duetoft og Enhedslisten jo er enige, og det er også sådan, at de krav, som hr. Duetoft stiller op om god sygehusstandard, jo lige præcis er de krav, som har været diskuteret igennem lang tid både i Retsudvalget, i sundhedspolitiske sammenhænge og i forbindelse med de 75 mio. kr., i forbindelse med de 133 mio. kr. sidste år, vi har diskuteret det igen og igen, og hr. Duetoft og Enhedslisten har været enige. Vi ved faktisk godt noget om, hvad vi går efter, og derfor ved vi også godt, hvad de penge skal bruges til.

Om tidsrammen så er tre eller fem år, o.k., det kan vi diskutere, men jeg synes bare, at det interessante er at få gjort klart, at man er nødt til at have en, hvad skal man sige, skala. Selv om regeringen er enig i enestuerne og i god sygehusstandard, er den tidsramme, der ligger fra regeringens side, simpelt hen for lang. Den er ikke tre eller fem år, den er måske 15 år, og det er for lang tid.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lad mig starte med at tage udgangspunkt i den debat, der netop har været om de sindslidendes vilkår.

Når vi i Dansk Folkeparti har stillet et ændringsforslag til finansloven for 1998, hvor vi ønsker afsat flere penge til dette område, er det

selvfølgelig ikke, fordi vi ønsker, som hr. Peter Duetoft var lidt inde på, at vi vil smide gode penge efter dårlige, og at rammerne ikke skal være på plads, men så er det jo netop, fordi vi tror, at der skal flere midler til dette område for at skabe de rammer, der er gode og nødvendige for de sindslidende og for de psykisk syge.

Det er jo klart, at det vil være midler, der så vil stå klar til eventuelle aftaler også med amterne om en forbedret indsats, og derfor håber vi selvfølgelig stadig væk, selv om det er et andet beløb end det, Enhedslisten har afsat, at det vil kunne blive vedtaget. Men vi frygter selvfølgelig for, at det ikke sker.

Ellers vil jeg sige, at finansloven jo nu snart er ved at være ved målstregen, og efter fremsættelsen i august er det nu nok sidste gang, vi har haft en procedure præcis som den, vi har haft her i efteråret. Den nye procedure, som skal være på plads næste år, vil jo give en førstebehandling langt hurtigere efter fremsættelsen af regeringens forslag til finanslov i august måned, og det er nok godt nok, at vi får sådan en første principiel debat, en førstebehandling, ret hurtigt efter fremsættelsen, frem for at det kun er i pressen, der kommer bemærkninger til finansministerens forslag til finanslov; så det ser vi frem til.

Finansloven er altså ved at være på plads, og vi står nu her ved tredjebehandlingen og skal diskutere ændringsforslag i dag og så diskutere selve finansloven i hovedtræk i morgen, selv om man nok, når man har hørt debatten her i dag, skulle tro, at en del af ordførerne har forvekslet torsdag med onsdag.

Finansloven er overordnet set for Dansk Folkeparti at se ikke en god finanslov. Der er nogle ting, som burde være anderledes, og vi har forsøgt i vores ændringsforslag at skitsere en mulig vej at gå og skitsere nogle af de ændringer og nogle af de prioriteringer, som vi har i Dansk Folkeparti.

Det er klart, at de ændringsforslag, vi har fremsat, er et pluk igennem finansloven for at markere, hvor vi ønsker at prioritere, og for at markere, hvor vi ønsker at finde besparelser. Det er klart, at det ville have været muligt for os at komme med flere ændringsforslag, men det er jo også lige så klart, at vi har været bekendt med, da vi udarbejdede ændringsforslagene, at der ville ligge aftaler på bordet i dag, der gør, at det er sikkert som amen i kirken, stort set sikkert som amen i kirken, hvad der bliver vedtaget, og hvad der ikke bliver vedtaget.